

Medlem Hr. Sven og jeg, som havde en Del Sympati for Forsøget paa at fastslaa denne Ordning som lovmæssig, men dette stødte paa Vanskeligheder, idet Skattedepartementet og Underdommerforeningen ikke mente at kunne tilraade en saadan Ordning; Skattedepartementet fremhævede særlig, at man saa burde skride til en Revision af Sportelreglementet. Paa samme Standpunkt stillede Ministeren sig, og da det derefter blev en Betingelse for at faa Lovforslaget gennemført, at Ændringsforslaget ikke vedtoges, har ogsaa de Medlemmer af Flertallet, der, som sagt, havde nogen Sympati for Ændringsforslaget, besluttet sig til at følge Flertallet og indstille Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, ud fra den Betragtning, at Lovforslaget betyder en ikke uvæsentlig Besparelse for Statskassen, og det kan jo i Tider som disse nok tiltrænges.

Heilesen: Jeg skal tillade mig at anbefale det af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Dette Ændringsforslag tilsigter i nogen Grad at raade Bod paa den betænkelige Fordyrelse af Retsplejen for Befolkningen, som det foreliggende Lovforslag betyder, ved at lovfæste en Praksis, der, som det ogsaa nævntes af den ærede Ordfører, virkede udmærket tilfredsstillende i en Række Jurisdiktioner, indtil den blev standset af den nuværende Justitsminister. Justitsministeren var i og for sig efter Lovens Bogstav i sin fulde Ret til at gribe ind overfor denne Praksis, idet det gamle Sportelreglement af 22. Marts 1814 i sin § 58 bestemmer, at Gebyret for Fogedforretninger skal betales, naar Rekvitionen indleveres, og den Praksis, der havde udviklet sig, gik ud paa, at man kunde faa tilsagt Debitor til at møde paa Fogedkontoret uden at betale det for Fogedforretninger foreskrevne Gebyr, som er ret betydeligt; hvis Fordringen beløber sig blot til 40 Kr. f. Eks., er Fogedgebyret 4½ Kr. Der havde ogsaa udviklet sig den Praksis, at man uden at betale dette Gebyr mod at betale 1 Kr. 20 Ø. kunde faa Debitor tilsagt til Møde paa Fogedkontoret. Det havde betydelige Fordele for Parterne, som derved sparede Omkostningerne, og det var ogsaa en Fordeel for selve Kontorernes Arbejde, idet det sparede Retsbetjentene for de tids-spildende udgaende Forretninger. Imidlertid maa det erkendes, at med den Regel, som findes i Sportelreglementets § 58, er en saadan Ordning ikke forenelig, og

det, Ændringsforslaget gaar ud paa, er da ganske simpelt at lovhjemle den Ordning, som Erfaringen har vist var hensigtsmæssig. Man har heroverfor villet henvise til § 7 i de Ændringer til Retsplejeloven, som blev vedtaget ved tredie Behandling her forleden Dag, hvorefter der er Adgang til at begynde Fogedforretninger paa Fogedkontoret, naar Rekvirenten ønsker det og Fogden finder det hensigtsmæssigt. Men man kan ikke paabe- raabe sig denne Bestemmelse overfor dette Ændringsforslag, thi denne Ændring i Retsplejeloven fritager ikke Parterne for at betale fuldt Gebyr, selv om Fogedforretningen begynder paa Fogedkontoret.

Naar man dernæst har villet henvise til, at Justitsministerens Indgriben overfor den hidtidige Praksis har skabt Ensartethed paa dette Omraade, saa er dette ikke rigtigt. Jeg har i de seneste Dage haft Lejlighed til at gøre den Erfaring, at i hvert Fald paa et af Birkerne i Københavns Omegn er Forholdet nu det, at man straks, naar Fogedrekvisitionen indleveres, forlanger betalt fuldt Fogedgebyr og ved Siden deraf forlanger betalt Tilsigelsesgebyret, medens her i København kun Fogedgebyret kræves. Der er altsaa ved Justitsministerens Indgriben paa ingen Maade skabt Ensartethed paa dette Omraade, og det vilde derfor ogsaa ud fra det Synspunkt, at der bør være Ensartethed, være rigtigt at vedtage det af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Jeg kan heller ikke erkende, at de Oplysninger, der foreligger fra Skattedepartementet i saa Henseende, er afgørende. Det forekommer mig, at Skattedepartementets Filosofen i Virkeligheden kun er Udtryk for den bureaukratiske Tankegang, der ikke er ukendt. Heller ikke Dommer Hattensens Udtalelser kan jeg tillægge nogen afgørende Vægt. Det Eksempel, jeg nævnte, at man i alt Fald paa et af Birkerne ved København kræver Tilsigelsesgebyr ved Siden af Rekvitionsgebyr, viser formentlig, at Dommer Hattensen ikke har undersøgt Sagen saa nøje, som han burde, inden han fremsatte sine Udtalelser.

Jeg maa meget beklage, at det ærede Medlem Hr. Sven, der ved første Behandling ganske delte mine Synspunkter, under Udvalgsbehandlingen har ladet sig foranledige til at frafalde det Synspunkt, han hævdede ved første Behandling.

Jeg tillader mig i Henhold til de Bemærkninger, jeg her har fremsat, at anbefale Mindretallets Ændringsforslag.